

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 20Csp/140/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119362357
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Libuša Záthurecká
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2020:6119362357.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Banská Bystrica v konaní pred sudkyňou JUDr. Libušou Záthureckou v právnej veci žalobcu BENCONT COLLECTION, a. s. so sídlom Vajnorská 100/A, Bratislava - Nové Mesto, IČO: 47 967 692, právne zastúpený JUDr. Oskar Chnápko, advokát, Advokátska kancelária KOVAL & spol., so sídlom Komenského 3, Banská Bystrica, IČO: 45 018 201 proti žalovanému K. L., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom J. Z. XXXX/XX, K., o zaplatenie 10 502,09 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 8 268,47 Eur, zmluvný úrok vo výške 550,21 Eur do 02. 01. 2017, úrok z omeškania vo výške 17,92 Eur do 02. 01. 2017 a úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 8 268,47 Eur od 03. 01. 2017 až do zaplatenia, a to všetko v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia na účet žalobcu vedený v Y. S.: T XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, VS: XXXXXXXXXXXX.

Súd v prevyšujúcej časti žalobu zamietá.

Žalobca má nárok na náhradu trov tohto konania voči žalovanému podľa pomeru úspechu v konaní vo výške 68 %, ktoré je žalovaný povinný zaplatiť žalobcovi v lehote 3 dní odo dňa doručenia právoplatného uznesenia o výške trov.

odôvodnenie:

1. Žalobca navrhol uložiť žalovanému povinnosť zaplatiť istinu vo výške 10 502,09 Eur, zmluvný úrok 12,90 % ročne zo sumy 8 268,47 Eur od 20. 12. 2018 do zaplatenia, zákonný úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 8 268,47 Eur od 20. 12. 2018 do zaplatenia spolu s trovami konania titulom uzatvorenej Zmluvy o úvere č. 3902507585 zo dňa 20. 10. 2014.

2. Súd doručil žalobcovi žalobu s prílohami a s výzvou na vyjadrenie. Žalovaný žalobu s prílohami a s uznesením prevzal osobne. K žalobe sa nevyjadril. Nenavrhol a nepredložil žiadne listinné dôkazy. Termín pojednávania v odbernej lehote neprevzal.

3. Žalobca v žalobe uviedol, že dňa 20. 12. 2018 uzatvorila Poštová banka ako postupca a žalobca ako postupník Zmluvu o postúpení pohľadávok na základe ktorej žalobca nadobudol pohľadávku zo Zmluvy o úvere spolu s príslušenstvom. Postupca oznámil listom žalovanému postúpenie pohľadávky. Žalobca do konania predložil Zmluvu o postúpení pohľadávok, oznámenie postupcu o postúpení pohľadávky s podacím hárkom.

4. Žalovaný s právnym predchodcom žalobcu ako veriteľom uzatvoril dňa 20. 10. 2014 Zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXXX (ďalej len zmluva) podľa § 497 a nasledujúce Obchodného zákonníka. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie peňažných prostriedkov vo výške 9 000 Eur v prospech žalovaného.

Žalovaný sa zaviazal žalobcovi vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v dohodnutej lehote v dohodnutých splátkach a zaplatiť dohodnuté úroky. Žalobca si svoje povinnosti splnil riadne a včas a poskytol žalovanému prevodom na účet finančné prostriedky vo výške 9 000 Eur. V dobe od uzavretia zmluvy žalovaný splatil záväzok čiastočne, tak ako to vyplýva z aktuálneho stavu úveru v časti zaplatenej splátky o čom žalobca predložil predpis splátok k zmluve, výpis z účtu a aktuálny stav úveru.

5. Žalovaný svoje zmluvné povinnosti z platne uzavretej zmluvy riadne a včas nesplnil a právny predchodca žalobcu po predchádzajúcej výzve v zmysle § 53 ods. 9 OZ listom zo dňa 02. 01. 2017 vyhlásil predčasnú splatnosť úveru v zmysle Článku VI. OP. Žalovaný ani napriek výzve svoj záväzok nesplnil. K uvedenému žalobca predložil výzvu na splatenie dlžnej časti úveru s podacím hárkom a výzvu na úhradu dlžnej sumy s podacím hárkom.

6. V zmysle OP ak sa úver stane predčasne splatným žalobca je naďalej oprávnený úročiť nesplatenú istinu úveru úrokom dojednaným v zmluve. Dojednaná bola úroková sadzba vo výške 12,90 % ročne. Žalobca poukázal na ustanovenie § 503 ods. 3 Obchodného zákonníka s tým, že Obchodný zákon ani zákon o spotrebiteľských úveroch nevyklucuje dohodu účastníkov zmluvy o povinnosti dlžníka platiť úroky z úveru až do splatenia úveru. Žalobca si zároveň uplatnil zákonné úroky z omeškania vo výške 5 % ročne podľa § 517 ods. 2 OZ a § 3 NV SR č. 87/1995 Z. z..

7. Žalobca v žalobe uviedol, že sa domáha zaplatenia dlžnej istiny 8 268,47 Eur, dlžných zmluvných úrokov a zákonných úrokov z omeškania do dňa predchádzajúceho 20. 12. 2018 vo výške 2 233,62 Eur čo je spolu suma istiny 10 502,09 Eur, zmluvného úroku 12,90 % ročne z nesplatenej istiny a zákonného úroku z omeškania vo výške 5 % ročne z nesplatenej istiny od 20. 12. 2018 do zaplatenia.

8. Žalovaný sa k žalobe nevyjadril. Nebol predložený dôkaz o tom, že by žalovanú sumu zaplatil. Nenavrhol a nepredložil žiadne listinné dôkazy.

9. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej len „OZ“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

10. Podľa § 53 ods. 1 OZ, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

11. Podľa § 54 ods. 1 OZ zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

12. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškania s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

13. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

14. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

15. V konaní nebolo sporné, že žalovaný s právnym predchodcom žalobcu uzatvoril Zmluvu zo dňa 20. 10. 2014, predmetom ktorej bola výška úveru 9 000 Eur, výška mesačnej úhrady 135 Eur, výška úrokovej sadzby 12,90 % p. a., RPMN banky 13,69 %, priemerná RPMN na trhu 10,88 %, celková čiastka úveru 15 990,80 Eur, nepoistený úver, dátum prvej splátky 25. 11. 2014, dátum každej ďalšej splátky 25. deň v mesiaci, konečná splatnosť úveru 25. 10. 2024, počet mesačných splátok 120.

16. V konaní nebolo sporné, že bola uzatvorená Zmluva o úvere vyššie uvedená, v zmysle ktorej žalovanému boli poskytnuté finančné prostriedky prevodom na účet, úver čerpal a úver po uzavretí zmluvy splácal s tým, že poslednú splátku vykonal dňa 25. 12. 2016. Z dôvodu nevykonávania ďalších splátok právny predchodca žalobcu vyhlásil predčasnú splatnosť úveru. K zosplatneniu došlo podľa § 565 OZ a § 53 ods. 9 OZ ku dňu 02. 01. 2017.

17. Súd žalobe vyhovel a uložil žalovanému povinnosť zaplatiť istinu vo výške 8 268,47 Eur spolu so zmluvným úrokom vo výške 550,21 Eur do dňa zosplatnenia, t. j. do dňa 02. 01. 2017 a vyčíslený úrok z omeškania vo výške 17,92 Eur od 02. 01. 2017. Žalovaný si povinnosť vykonávať splátky alebo po výzve po zosplatnení zaplatiť úver v plnej výške nesplnil.

18. Súd priznal žalobcovi podľa § 517 ods. 2 OZ a § 3 NV SR č. 87/1995 Z. z. zákonný úrok z omeškania vo výške 5 % a to z priznanej istiny dňom nasledujúcim po zosplatnení až do zaplatenia ako sankciu zo zákona za neplnenie povinnosti plniť včas a riadne.

19. Súd nepriznal žalobcovi zmluvný úrok z úveru vo výške 12,90 % ročne z nesplatennej istiny úveru a zároveň ho priznal len do dňa zosplatnenia a preto v prevyšujúcej časti žalobu zamietol z dôvodu, že má za to, že zmluvné úroky patria žalobcovi len do zosplatnenia.

20. Súd má za to, že pokiaľ veriteľ (žalobca) pristúpi k tomu, že zosplatní úver ako to bolo i v prípade strán sporu, kedy k zosplatneniu došlo ku dňu 02. 01. 2017 a teda považuje celý dlh za splatný, nastupuje režim platenia úrokov z omeškania a nie úrokov z úveru. Úver je odplátnym právnym úkonom, za ktorý možno dohodnúť úroky a možno dohodnúť aj obdobie na užívanie finančných prostriedkov (úverové obdobie). Zákon umožňuje dodávateľovi na určitú dobu do splatnosti podľa jeho predstáv poskytnúť úver a za úver mať dohodnuté úroky. Od začiatku sa sledujú úroky na dohodnutú dobu, ktorej koniec završuje tzv. splatnosť úveru. Zo zákonom stanovených dôvodov napríklad nesplácanie úveru má dodávateľ právo posunúť splatnosť úveru. Niet zákonného kogentného pravidla, podľa ktorého by dlžník mal povinnosť zo zákona platiť úroky popri úrokoch z omeškania. Ak úver nie je splatený do splatnosti zákon priznáva za zadržanie finančných prostriedkov sankcie, či už zákonné alebo zmluvné. Zmluvné úroky popri úrokoch z omeškania sú nielen odklonom od zákona v neprospech žalovanej ako spotrebiteľa, ale odporujú aj kogentnému zákonnému pravidlu § 517 ods. 2 OZ. Žalobca sa dovoľáva nárokov na odplátné úroky, ktoré by mu patrili v prípade ak by bol zachovaný stav zákonnej domnienky a to trvanie záväzku zo spotrebiteľskej zmluvy za stavu, že veriteľ a spotrebiteľ budú plniť podľa podmienok a v termínoch dohodnutých v zmluve. Je zrejmé, že došlo k zmene záväzku, ktorá bola privedená omeškaním spotrebiteľa a predčasným zosplatnením úveru zo strany veriteľa. Zmena záväzku prináša aj zmenu pomerov plnenia a aktivuje režim omeškania v spojení s využitím práva a za podmienok § 53 ods. 9 OZ. K predčasnému zosplatneniu záväzku došlo konaním veriteľa a bol to veriteľ, ktorý v súvislosti so zmenou záväzku určil aj režim ďalšieho plnenia záväzku jednostranným adresovaným právnym úkonom. Okrem skutočnosti, že pri plnení záväzku je potrebné za každých okolností vychádzať zo stabilizovaných podstatných náležitostí zmluvy, ktoré sprevádzajú celú existenciu a trvanie záväzku, a to až do času zmeny obsahu záväzku, ktorá predstavuje prekonanie dojednaných podmienok postupného splácania záväzku. Predčasné zosplatnenie úveru je jednostranný sankčný právny inštitút, ktorý umožňuje veriteľovi zmenou záväzku požadovať jednorazové, okamžité vrátenie celej požičanej istiny. Splácanie úveru v splátkach teda na strane veriteľa vyvoláva stav absencie požičanej sumy istiny, ktorá sa iba postupne v splátkach vracia a spláca a za tento stav nedostatku a úverovania patrí veriteľovi úrok. Úrok predstavuje cenu peňazí v zmysle ceny obetovanej príležitosti veriteľa, ktorý tým, že nemá istinu úveru k dispozícii nemôže s touto nakladať a produkovať zisk. Absentujúci zisk pokrýva veriteľovi právo na úrok splácaný spolu v rámci splátky úveru v režime dojednaného záväzku. Iný stav je príznačný pre predčasné a mimoriadne zosplatnenie úveru, keď veriteľovi vzniká nárok na jednorazové vrátenie požičanej istiny úveru vrátane úrokov kapitalizovaných ku dňu zosplatnenia úveru. V tomto prípade svojim právnym úkonom veriteľ navodzuje stav, v ktorom má právo získať okamžite späť celú sumu požičaných peňažných prostriedkov, v dôsledku čoho na jeho strane odpadá obmedzenie jeho práva na dispozíciu s istinou úveru a tým obmedzenie obchodovania s peniazmi, ktoré už dlžník nemá právo vrátiť v režime výhody splátok. V tomto zásadnom rozdieli spočíva ekonomická podstata straty nároku veriteľa na úroky za požičanie peňažných prostriedkov od spotrebiteľa. Logicky tak nastupuje stav, v ktorom by mal mať veriteľ záujem a vyvinúť úsilie smerujúce k skorému vráteniu peňažných prostriedkov a právny poriadok mu po mimoriadnom zosplatnení úveru poskytuje viaceré právne prostriedky vymožená jednorazovo zosplatennej pohľadávky. Ak nastal stav, kedy spotrebiteľ už

nemá právny titul mať peňažné prostriedky u seba tieto užívať nie je dôvod, aby veriteľ inkasoval úroky, ktoré by mu patrili výhradne za stavu oprávnenej držby prostriedkov spotrebiteľom. V opačnom prípade by bol založený nespravodlivý a ústavne nekonformný stav, kde spotrebiteľ by bol vystavený všetkým sankčným mechanizmom vynútenia povinnosti plnenia a veriteľ by naďalej inkasoval úroky zo sumy, ktorú by mu spotrebiteľ na výzvu nevrátil. Ak by sa žalobca odplatných plnení napriek vyššie uvedenému výkladu neplatnosti dojednania dovoľával aj v čase po jednostrannom mimoriadnom zosplatnení úveru neprešli by tieto nároky testom ustanovenia § 517 ods. 2 OZ.

21. Tvrdenie, že nárok na zaplatenie úroku trvá od poskytnutia peňažných prostriedkov až do ich vrátenia teda aj po zosplatnení úveru vychádzajú z druhej vety § 503 ods. 3 Obchodného zákonníka, je potrebné posudzovať v celom kontexte tejto právnej normy, ktorá podľa jeho prvej vety zakotvuje oprávnenie dlžníka vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky pred dobou určenou v zmluve. Druhú vetu § 503 ods. 3 Obchodného zákonníka nemožno interpretovať ani bez spojitosti s prvou vetou jeho odseku 1, podľa ktorej záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Úroky zo splátky sú v prípade plnenia v splátkach splatné v deň splatnosti splátky (§ 503 ods. 2 Obchodného zákonníka), ak sa však má vrátiť zvyšok poskytnutých peňažných prostriedkov, sú splatné aj úroky, ktoré sa ho týkajú (§ 503 ods. 1 tretia veta). Uvedené ustanovenia spolu s § 497 Obchodného zákonníka explicitne upravujú nielen záväzok dlžníka zaplatiť úroky, ale aj splatnosť tohto záväzku. Z uvedeného vyplýva, že úrok z úveru patrí len za požičanie peňazí, ku ktorému po zániku zmluvného vzťahu nedochádza. V súlade s týmto výkladom je aj ustanovenie § 506 Obchodného zákonníka umožňujúce od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi, teda celý dlh jednorazovo. Z uvedeného vyplýva, že doba splatnosti zmluvných úrokov sa zhoduje s dobou splatnosti úveru, čo znamená, že celková suma úrokov musí byť zaplatená najneskôr zaplatením poslednej splátky úveru. Na tieto závery poukazujú aj viaceré rozhodnutia odvolacích súdov (rozsudok Krajského súdu Žilina č. k. 10Co/104/2012, rozsudok č. k. 5Co/196/2016 zo dňa 28. 06. 2016, rozsudok Krajského súdu Košice zo dňa 05. 10. 2016 č. k. 9Co/604/2015, rozsudok Krajského súdu Trnava č. k. 25Co/615/2015 zo dňa 30. 11. 2016, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 16Co/322/2015 zo dňa 12. 05. 2015, rozsudok č. k. 11Co/307/2018 zo dňa 17. 04. 2019, rozsudok č. k. 14Co/75/2018 zo dňa 26. 03. 2019).

22. O trovách konania rozhodol súd podľa § 262 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP, a to podľa pomeru úspechu vo veci, kde pomer úspechu žalobcu je vo výške 68 %.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne vo vyhotovení trojmo na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 C. s. p.) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie treba predložiť v troch rovnopisoch, inak súd zhotoví kópie na trovy odvolateľa.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný neplní dobrovoľne to, čo mu ukladá právoplatné a vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na výkon exekúcie v zmysle

zvláštneho predpisu.